

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 292/2015/4. szám

A Kúria a dr. Erős Éva ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a dr. Klemm Mária ügyvéd által képviselt Sükösd Nagyközség Jegyzőjealperes ellen kereskedelmi tevékenység végzése tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult indított perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 24. napján kelt 14.K.27.294/2014/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.294/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Az alperes a 2014. június 6. napján kelt 1835-27/2014. számú határozatával Sükösd Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének az üzletek éjszakai nyitvatartási rendjéről szóló 11/2009. (VII.29.) KTSZ rendelet (a továbbiakban: Helyi rendelet) 2. §-a szerinti kötelező zárva tartásra vonatkozó előírás többszöri megsértése miatt a felperes által üzemeltetett „(...)” elnevezésű vendéglátói egységet (a továbbiakban: vendéglátó egység) a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX.29.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) 27. § (1) bekezdés alkalmazásával 2014. június 16. napjától számított 60 napra, 2014. augusztus 14. napjáig ideiglenesen bezáratta. A határozatot a jogorvoslati tájékoztatás vonatkozásában 2014. június 19. napján az 1835-30/2014. számú határozatával saját hatáskörben módosította.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és

hatályon kívül helyezését kérte. Sérelemzte, hogy a jogszabályoknak meg nem felelő jogorvoslati tájékoztatás folytán majdnem egy hónappal később tudott csak élni jogorvoslattal. A késedelem miatt - különösen a nyári időszakra jellemző nagyobb forgalomra tekintettel - jelentős bevételtől esett el. Hivatkozott arra, hogy alkalmazottja elmondása szerint a vendéglátóegység a perbeli napon a szombati nyitva tartásnak megfelelően 23 órakor zárt be a vendégkör elől, és 23.30-kor a rendszeres napi takarítás után ténylegesen. Sérelemzte, hogy az alkalmazott tanúmeghallgatását az alperes a lakossági bejelentésben foglaltakkal ellentétes előadás - és a felperesi indítvány ellenére - sem foganatosította, a mellőzés indokát pedig nem adta. Kifogásolta azt is, hogy a zárt adatkezelés miatt nem volt lehetősége betekinteni a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvbe. Álláspontja szerint az alperes által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem állapítható meg, hogy a perbeli éjszaka a vendéglátó egység nyitva volt. A per tárgyalásán keresetét kiegészítve utalt arra, hogy az alperesi határozatból a mérlegelés szempontjai és a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak értékelte, és az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az alperest új határozat hozatalára kötelezte. Ítéletének indokolásában a Pp. 339. § (1) bekezdésére, 339/A. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy az alperes helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a vendéglátó egység perbeli éjszakai nyitva tartása körében. A meghallgatott tanúk közül három fő nyilatkozatával alátámasztást nyert, hogy a lakossági bejelentés szerint zaj a felperesi vendéglátó egység működése nyomán keletkezett, mértékét tekintve pedig a lakók pihenéshez való jogát csorbította. Egy fő a zaj forrásaként utcai hangoskodást jelölt meg. Minthogy a felperes a vendéglátó egységbe érkező és távozó vendégek keltette zajért is felelősséggel tartozik, kisebb részt ugyan, de a további egy fő tanú által utcai hangoskodásként megjelölt zaj is eredeztethető a vendéglátó egység működéséből. Ezzel szemben a felperes nem tudta igazolni, hogy a tanúk által előadottak nem hozhatók összefüggésbe működésével, erre az általa felajánlottként hivatkozott bizonyíték nem volt alkalmas.

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 6. § (1) és (4) bekezdésére, a Helyi rendelet 2. § (1) bekezdésére, a Korm.rendelet 27. § (1) bekezdésére hivatkozással rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy a Kertv. rendelkezésein alapuló Korm.rendeletből következően a Helyi rendelet szerinti feltétlen zárva tartási kötelezettség megsértése esetén alkalmazható szankciók körében a kereskedelmi hatóság mérlegelési jogkörrel bír, és az üzlet ideiglenes bezáratását csak abban az esetben alkalmazhatja, ha a jogsértés másként nem orvosolható, illetve a jogszabályi feltételeknek való megfelelés más módon nem

biztosítható. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes helyes álláspontot alakított ki, amikor azt állapította meg, hogy a felperes megsértette a Helyi rendelet szerinti feltétlen zárva tartási kötelezettségét, azonban az alkalmazott szankció tekintetében nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Az alperes határozatának indokolásából nem állapíthatók meg ugyanis azok a körülmények, amelyekre az alperes ideiglenes bezáratásra vonatkozó döntését alapította. Emiatt találta az elsőfokú bíróság az alperes határozatát jogszabálysértőnek, és ezért azt hatályon kívül helyezte, az alperest új határozat hozatalára kötelezve. Előírta, hogy az alperesnek az új határozatában a felperesi jogsértés megállapítása mellett vizsgálnia kell, hogy milyen intézkedések foganatosíthatók a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében, illetőleg arányos, a cél elérését segítő, de nem ilyen súlyú szankciót kell alkalmaznia.

Utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy iratellenesen állította a felperes, a zárt adatkezelés folytán nem volt lehetősége betekintetni a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvbe. A közigazgatási iratok között fellelhető volt a 2014. június 3-án kelt jegyzőkönyv, minden oldalát ellátta ugyanis kézjeggyével a felperesi társaság nevében eljáró Borosné Tamás Annamária. Ebből következően a felperes a beszerzett bizonyítékokat nem vitathatóan teljes körűen megismerhette, eljárási jog gyakorlásában akadályozva nem volt, a téves jogorvoslati tájékoztatás pedig nem eredményezett az ügy érdemére kiható jogsértést.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mivel a bíróság tévesen alkalmazta a Pp. 339. § (1) bekezdését és tévesen állapította meg, hogy a határozat az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt jogszabálysértő. Kifejtette, a bíróság ítéletében megállapította, hogy a bizonyítási eljárás szabályszerűen került lefolytatásra, a bizonyítékok értékelése okszerű és tényszerű volt, összességében a bíróság is akként foglalt állást, hogy tényszerűen állapította meg, miszerint az üzletben megsértették a kötelező zárva tartásra vonatkozó Helyi rendeletet. Az alkalmazott szankció tekintetében találta a bíróság a határozatot hiányosnak, az indokolási kötelezettség nem megfelelő teljesítése miatt. Hangsúlyozta, hogy a felperes keresetében, és személyes előadásaiban a bezáratás mint szankció alkalmazását nem támadta, annak jogszerűségét nem vitatta. Utalt arra továbbá, hogy a zárva tartási kötelezettség megsértése esetén alkalmazható szankciók körében a kereskedelmi hatóság mérlegelési jogkörrel bír. Hivatkozott az alperes a Korm.rendelet 27. § (1) bekezdésében foglaltakra. Álláspontja szerint a határozat indokolása tartalmazza, hogy a felperes által üzemeltetett üzlethelyiség

vonatkozásában már 2013. évben is érkezett hivatalos bejelentés a nyitva tartási rend be nem tartása miatt, amely zavarja a környéken lakók éjszakai nyugalomát. Az üzemeltetőt már ekkor is felhívta a nyitva tartási idő fokozott betartására. Tekintettel arra, hogy az írásbeli felhívás nem volt elégséges arra, hogy az üzemeltetőt rábírja a jogszerű működés biztosítására, így a jogsértés kizárólag az üzlet ideiglenes bezáratásával volt biztosítható, mivel az ezt megelőző intézkedés nem érte el a kellő joghatást. Utalt arra, hogy a határozat tartalmazza azt is, hogy az üzlethelyiség környékén idős korúak, kiskorú gyermekeket nevelő családok, tartós betegséggel küzdő személyek élnek, így a korábbi intézkedés hatástalanságára tekintettel kizárólag az üzlet bezáratás, mint jogkövetkezmény alkalmazásától volt várható az, hogy az üzemeltetőt rábírja a jogszabályi előírásoknak megfelelő működtetésre. Az üzemeltető gazdasági érdekeit is szem előtt tartva a maximum 90 helyett 60 napot alkalmazva rendelte el az ideiglenes bezáratást, bízva abban, hogy a szankció szükséges és egyben elegendő lehet a jogkövető üzletvezetői magatartáshoz.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A Kúria osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját az alperesi határozat tartalmi elemzése alapján, amely szerint a hatóság nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt, teljes körű indokolási kötelezettségének. A felülvizsgált alperesi döntés a tényállás megállapításakor figyelembe vett tények és körülmények, tanúvallomások rögzítésén túl tartalmaz utalást az előző évben is már a vendéglátó egység működésével kapcsolatosan érkezett panaszra, és az ennek kapcsán történt felhívásra, rögzíti az

alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket, azonban arra nézve, hogy miért éppen a vendéglátó egység ideiglenes bezáratását tartotta megfelelő intézkedésnek, szankciónak, semmiféle indokolást nem tartalmaz. Kétségtelen, hogy ennek elrendelésére a hatóság és az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott jogszabályi rendelkezések lehetőséget biztosítanak, azonban éppen ezen szankció kiválasztásának alkalmazásának okáról, módjáról, időtartamáról, körülményeiről a határozatnak a Ket. 72. § (1) bekezdés eb), ec) pontjai értelmében részletes indokolást kell tartalmaznia, ennek hiányában a határozat nem tekinthető jogszerűnek. Az indokolásbeli hiányosságot nem pótolja az alperesnek a peres eljárás során tett nyilatkozata és a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése sem. Ezen okfejtést a határozat indokolási részében kell rögzíteni. Hangsúlyozza a Kúria, hogy ily módon válhat a közigazgatási határozat a Pp. 339/B. §-a értelmében érdemi felülvizsgálatra alkalmassá, csak így tehet eleget a felperesi kereset alapján felülvizsgálatot végző bíróság a ráháruló jogszabályi kötelezettségének a jogszerűségi felülvizsgálat körében.

Tekintve, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította azt meg, hogy az alperes határozata e tekintetben súlyos hiányosságban szenved, megalapozottan döntött annak hatályon kívül helyezéséről, és az új határozat hozatalát előíró kötelezéséről.

Megjegyzi a Kúria, hogy a Pp. 339. § (1) bekezdésének terminológiáját követve a jogszabálysértő közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése mellett szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kell kötelezni - ebből következően is nem elégséges az új határozat hozatalára való kötelezés. Ezen szóhasználatból eredő tévedés azonban a felülvizsgált jogerős ítélet megalapozottságát és jogszerűségét nem befolyásolta.

A Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelést az alperesnek határozatába kell foglalnia, és az ideiglenes bezáratás elrendelését, mint szankció alkalmazást ott kell részletesen megindokolnia.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a tárgyi

illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest , 2015. június 2.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró